

ført, at en hel Mængde Smaakaarsfolk her i Landet have faaet en Merbeskatning. Altsaa, om hele dette Skattelovskompleks, hvor Formue- og Indkomstskatten vel var med, men hvor Formue- og Indkomstskatten anvendtes til Hartkornslettelser, udtalte Redaktør Vilhelm Lassen i Aalborg sig saaledes, som jeg før nævned. Jeg antager, at Redaktør Vilhelm Lassen er identisk med den nuværende Finansminister. Vi have altsaa haft gode Forgængere, vi ere gaaede i gode Fodspor, og hvis vi ved vor Kritik have lagt Formue- og Indkomstskatten for Had, har den højtærede Finansminister gjort det først ved denne og mange lignende Udtalelser, som jeg her har nævnt.

Den højtærede Finansminister vilde søge at sætte et lille Skel mellem det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) og mig ved at sige, at det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds kun havde talt om en Formueskat med stigende Skala, medens jeg ogsaa havde talt om en Formue- og Indkomstskat. Men der er i Virkeligheden ingen Forskel, thi jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at saaledes som Toldlovsforslaget foreligger nu, og som vi forhaabentlig faa det forbedret i Udvalget, vil der neppe være Grund til at tage Indkomstskatten med som Kompensation. Vi ville rimeligvis alene ved en stigende Skala paa Formuen, og dernæst ved en Grundværdiskat og ved Nedsættelse i Militæruddgifterne, altsaa ved Hjælp af disse 3 Kilder, som det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds anviste, kunne faa Penge nok. Men i øvrigt er det ikke saa, at det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds og jeg ikke ville gaa med til en stærkt stigende Skala paa Indkomstskatten. Men naar jeg nævned Formue- og Indkomstskatten, var det, fordi det var Venstres gamle Program, det, som den højtærede Finansminister naturligvis lod ligge. Jeg anførte Reformpartiets Program af 1895 om en frisindet Toldreform i Forbindelse med en Formue- og Indkomstskat. Men den højtærede Finansminister har en vis Evne til at lade ligge, hvad han vil lade ligge, og fare frem og hugge ind paa Punkter, hvor han mener, at det kan tjene hans Interesse. Den højtærede Finansminister maatte indrømme, at med Hensyn til Valgreformen havde Venstre som Regeringsparti krævet mere, end det gjorde som Oppositionsparti, de søgte i alt Fald at gennemføre mere, og — sagde han — det blive vi netop kriti-

serede for fra Socialdemokraternes Side, de fare ud og sige: Ja, men Venstre mener ikke et Ord med det. Jeg vil spørge den højtærede Finansminister, naar have vi sagt det? Vi have netop erklæret os overmaade tilfredse med, at Regeringen har accepteret Valgreformen i dens nuværende demokratiske Skikkelse og har forelagt den. Men naar vi have kritiseret og have faret ud — som den højtærede Minister siger — og have sagt, at Venstre mener ikke noget med det, har det været hver Gang, der virkelig viste sig Tegn hos ledende Venstremænd paa, at de ikke mente stort med det. I hvert enkelt Tilfælde have vi stillet os kritisk, og med Rette, og jeg tror, at naar Sagen staa, som den staa i Øjeblikket, hvor Vejen dog er aabnet til en virkelig demokratisk Valgreform, har vor Kritik, vor Paapasselighed, vor Aarvaagenhed og Agtpaagivenhed bidraget noget dertil. Vi for ud — det er rigtigt — vi kritiserede, da den nuværende Justitsminister som fungerende Indenrigsminister forelagde de berygtede Spændetrøje-paragraffer. Vi stode paa Post, vi fore ud, kritiserede og sagde: Saa mene I alligevel ingen Ting med Valgreformen! Og Flertallet i denne Sal har givet os Ret, disse Paragraffer bleve heldigvis udstemte. Og hver Gang f. Eks. den højtærede Justitsministers Organ har bragt lignende Antydninger frem om et Kompromis med Landstinget, ere vi farede ud og have kritiseret det og slaet det ned, og jeg tror, at vi have gjort Valgreformen en Tjeneste derved. Det er ikke ret længe siden — det var umiddelbart efter sidste Landstingsvalg —, at „Socialdemokraterne“ gjorde opmærksom paa, at nu sad der en socialdemokratisk Gruppe oppe i Landstinget, som kunde bevirke, at et raadtent Forlig i Valgretsreformen og i Militærsagen og paa andre Omraader vilde have sværere ved at gaa igennem, navnlig et raadtent Forlig i Valgretsreformen...

Formanden: Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er ikke Valgretsreformen, der foreligger til Behandling.

Borgbjerg: Jeg ved det, men det er den højtærede Finansminister, som har draget denne Sag frem, og jeg har da søgt at svare derpaa — jeg er for øvrigt straks færdig. Jeg vilde kun have føjet til, at der sagde den højtærede Justitsministers Organ: Socialdemokraterne ville drive Ob-